

den højtærede Udenrigsminister, naar han sagde, at det er ejendommeligt at give Udvalget denne Opgave, før det er nedsat. Jeg forstaaer det saaledes, som jeg forstod, at den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (P. Munch) udtrykte det: at det, naar man ønsker Nedsættelse af et Udvalg, dog maa anses for rimeligt; at man saa ogsaa paa-peger, hvilke Arbejder Udvalget bl. a. skal beskæftige sig med. Og det forekommer unægtelig mig og mit Parti, at den Opgave, som ved Afsnit II er tillagt Udvalget, er i højeste Grad nærliggende og absolut paakrævet. Under den ene eller den anden Form maa vi dog ret snart have afgjort, paa hvilken Maade Offentligheden skal oplyses om de sønderjydske Forhandlinger og de mange Aktstykker, som foreligger den Sag vedrørende. Det er jo, som det alt er oplyst, meget længe siden, at den nuværende Statsminister har erklæret, at Folket havde et Krav herpaa. Jeg synes derfor, at den nuværende Regering i Henhold til disse Ord maa være interesseret i saa snart som muligt at faa denne Offentliggørelse bragt fra Haanden; at faa de Aktstykker frem; som Befolkningen virkelig har Krav paa at blive bekendt med, og et saadant Krav maa jeg altsaa mene, at man i høj Grad har i denne Sag.

Jeg ved ikke, hvorfor ganske enkelte Medlemmer af Rigsdagen skal have det Privilegium at faa udleveret en Samling Aktstykker, der betegnes som fortrolige. Jeg hører til de heldige, og det kan jo være særdeles interessant at have denne Samling Aktstykker; men der er ogsaa en vis Risiko derved; og jeg maa sige, at egentligt glad for at faa denne Samling Aktstykker, var jeg ikke. Jeg ved jo ikke, om ikke en eller anden kunde bryde ind og stjæle Samlingen og derefter give sig til at offentliggøre den; det er jo *mit* Navn, der staaer paa denne Samling, saa det bliver mig, der faar Ansvar for, at Offentliggørelse finder Sted. Eller det kan tænkes, at der sker en Offentliggørelse paa anden Maade, uden Tyveri, af større eller mindre Dele af saadanne Aktstykker, og saa klæber der Mistanke ved hver enkelt af den — jeg ved ikke hvor mange — hele eller halve Snes, der har faaet disse Dokumenter i Hænde. Jeg takker for den Elskværdighed; Ministeriet har vist ved at give mig og enkelte andre Medlemmer fra Rigsdagen disse Dokumenter, men paa den anden Side er det et tungt Ansvar, der derved er lagt paa mine Skuldre; for jeg skal altid gaa og passe meget omhyggeligt paa denne Bog, og jeg løber den Risiko, at en eller anden af dem, der har

faaet disse Dokumenter, meddeler et eller andet derfra, som en skøn Dag staaer at læse i en Avis, hvilket jeg altsaa lige saa godt kan faa Skyld for som enhver anden, der har faaet disse Dokumenter. Ogsaa af den Grund synes jeg, det var rart saa snart som muligt at faa taget Ansvaret fra vore Skuldre og lagt det der, hvor det retteligt hører hjemme: paa Ministeriet, derved; at man gav Offentligheden i Hænde, hvad den har Krav paa. Jeg har kigget denne Samling igennem, og jeg maa sige, at det er mig ubegribeligt, at der deri skulde være noget, som ikke egnede sig til Offentliggørelse. Saa vidt jeg forstod den ærede Ordfører for Venstre, der før havde Ordet, sagde han ogsaa, at der er saamænd ikke det mindste i Vejen for, at det hele kan offentliggøres. Men naar der ikke er noget i Vejen for, at det hele kan offentliggøres, ved jeg ikke, hvorfor man tøver dermed. Jeg kan forstaa, at der kan være det i Vejen, at der er nævnt visse Navne paa Statsmænd og Ministre, tilhørende fremmede Nationer, og at det kan være nødvendigt at udelade saadanne Navne, men det er jo meget let og hurtigt gjort at udelade enten Navne eller overhovedet de Sætninger, der refererer sig til saadanne enkelte Personer. Og jeg kan ikke antage, at de danske private Gesandter eller Halvgesandter, som den nuværende Regering i sin Tid udsendte, kan have noget imod at blive berømt ved en saadan Offentliggørelse; tværtimod, det maa formentlig ligge i deres Interesse at faa udbredt i saa vide Kredse som muligt, hvilke Anstrengelser de har gjort sig. I øvrigt er allerede i Dag under Forhandlingerne et Navn nævnt, som er velkendt, som ikke kunde skjules, og at det skulde genere vedkommende, at det blev offentliggjort, hvilke Aktstykker hans Navn er knyttet til, kan jeg ikke indse. Et Hensyn, som ogsaa er til Stede, er Hensynet til den sønderjydske Befolkning; ikke mindst til den store Kreds af Landsmænd, som før Genforeningen deltog i Arbejdet for denne og for Opretholdelsen af Danskhedens Sag i Sønderjylland. Jeg synes, man har gyldigt Krav paa at faa Aktstykkerne paa Bordet for at belyse adskillige Forhold, f. Eks. hvilken Stilling Grupper eller Kredse af disse Landsmænd har indtaget til denne overordentlig vigtige Sag, og for at nedslaa de mangahaande Rygter, som finder Udbredelse, naar man vægrer sig ved at give Befolkningen de positive og faktiske Oplysninger. Den højtærede Udenrigsminister gjorde en Bemærkning om, at han forstod Ønsket om dette Spørgsmaals Behandling